

Мені й себе вже не жаль

Не можу вимовити мук мовчання

Усі слова що мав сказати обернулися в зірки

Ікар поривається до моїх очей одного й другого

Носильник сонць горю між двох туманностей

Що ж я зробив теологічним звірам розуміння

Колись мерці приходили мені вклонятись

Я чаяв кінця світу

Аж мій кінець настиг ревучим ураганом